

børn i dagpleje mod betaling, hvortil der var givet plejetilladelse, 688. Der er utvivlsomt flere børn, der mod en mindre betaling passes hos bedsteforældre, andre slægtninge eller naboer m. v., medens forældrene er på arbejde. Det kan næppe anses for påkrævet at opretholde kravet om plejetilladelse i alle disse tilfælde. Har dagplejen egentlig erhvervs-mæssig karakter, således at den nærmer sig institutionen, er det derimod rigtigst at kræve både forudgående tilladelse og løbende tilsyn. Som en regel, der må antages gennemsnitlig at omfatte de tilfælde, hvor det offentliges indseende er påkrævet, er foreslået, at tilladelse skal foreligge og tilsyn føres, når der ønskes mere end 2 børn i dagpleje mod betaling.

Af praktiske grunde er det foreslået, at plejetilladelsen skal kunne gives for et bestemt antal skiftende børn. I sådanne tilfælde vil det som regel ikke være forsvarligt at fritage for det løbende tilsyn.

6. Børneværnsforanstaltninger.

a. Det er anset for en væsentlig opgave ved revisionen af loven at foretage en *samlng af reglerne* om børneværnets virksomhed med iværksættelse af foranstaltninger til støtte for det enkelte barn med det formål at understrege de forskellige hjælpemuligheder som en helhed. Der er samtidig tilstræbt en forenkling af reglerne.

Siden århundredskiftet har børneværnslovene gennemgået adskillige ændringer, og herunder er der dels sket en udvidelse af området for børneværnets indgriben, dels foretaget forskellige udvidelser af de hjælpemuligheder, der står til børneværnets rådighed. De forskellige ændringer er gennemført ved udbygning af de bestående bestemmelser, og det synes derfor påkrævet at få rationaliseret disse regler. Der er herunder foretaget en sammenstilling i ét kapitel af reglerne om børneværnsagernes undersøgelse med reglerne om, hvilke foranstaltninger der kan blive tale om.

b. Der er ikke fundet grundlag for at foreslå væsentlige nye regler for børneværnets virksomhed. Der skal fortsat lægges den allerstørste vægt på en grundig og alsidig *undersøgelse* af de sager, som børneværnet enten ved egen tilsynsvirksomhed eller gennem henvendelser udefra får til behandling. Lovreglerne herom er dog efter forslaget mindre udførlige, fordi det er anset for mere hensigtsmæssigt at henskyde de detaljerede regler til administrative vejledninger og regler. Herved gives der mulighed for en mere nuanceret stillingtagen til, hvilke undersøgelseskridt den enkelte gruppe sager kræver.

c. I fortsættelse af den grundlæggende tanke bag lovændringerne i 1958 om udvidet samarbejde mellem børneværnet og forældrene er det stærkt fremhævet, at børneværnet i første række skal henvende sig med et *tilbud til forældrene og de unge om hjælp* til overvindelse af de foreliggende vanskeligheder.

Dette kommer især frem derved, at den hidtidige børneværnsforanstaltning „advarel“ er udgået af loven, og i stedet er som indledning til afsnittet om hjælpeforanstaltninger sat en forpligtelse for børneværnet til at yde forældrene eller den, der faktisk må sørge for barnet, vejledning om, hvad der kan foretages for at rette på de forhold, der har givet anledning til børneværnsagen. Gennem bestemmelsems opstilling og formulering, hvorunder der er taget hensyn til de tilsvarende regler i de norske og svenske børneværnslove, er tilstræbt at understrege, at hjælpen først og fremmest skal ydes i samarbejde med forældrene, således at tvangsmæssige indgreb er sat i anden række som noget subsidiært.

d. De tilfælde, hvor der kan være tale om anbringelse uden for hjemmet uden forældrenes samtykke, er stort set de samme som efter den gældende lov, bortset fra at reglen om *anbringelse uden for hjemmet på grund af skulkeri*, den gældende lovs § 60, stk. 2, er udgået efter forhandling med undervisningsministeriet. Bestemmelsen har ved sin sammenkædning af børneforsorg med skolemulker og ved reglen om tidsbestemt anbringelse en karakter, som ikke harmonerer med grundlæggende principper for børneforsorgen i øvrigt. Bestemmelsen er i øvrigt meget lidt anvendt. I 1960 blev således i alt 5 børn inddraget under forsorg i medfør af denne bestemmelse. Barnets forhold til skolen er selvsagt fortsat af stor betydning ved bedømmelsen af en børneværnsag, men oplysninger herom bør indgå som et led i helhedsbedømmelsen af, om børneværnsforanstaltninger skal iværksættes.

Skoleforsømmelser vil således efter omstændighederne kunne være udtryk for tilpasningsvanskeligheder i forhold til skolen, mangler ved det hjemlige miljø eller tilsidesættelse af hensynet til barnets personlige og sociale udvikling, således at børneværnsforanstaltninger af disse grunde bliver nødvendige.

I de alvorligste tilfælde vil børneværnet kunne sikre den nødvendige undervisning ved anvendelse af bestemmelserne i § 28, stk. 1, om anbringelse uden for hjemmet uden forældrenes samtykke.

e. Bestemmelsen i *den gældende lovs § 59, stk. 1*, om, at der med forældrene kan træffes aftale om, at barnet ikke kræves hjemgivet før udløbet af en